mange!

Det var et lite avertissement i en av Oslo-avisene: «Er det en som vil gi hus til hjem for unge piker med dagsposter? Bill. mr. Hjemløse», som gav støtet til at Oslo og Omegns Barneverns-lag slo til lyd for saken i et åpent møte på Universitetet 7. desember 1933.

takk!

Det er å ønske at flest mulig vil slutte opp om denne for våre hjemløse unge piker så viktige sak, så Hybelhjemmet snarest mulig kan åpne sine dører for dem. MB 15.4.46

MAGNA SINDING-LARSEN
Fhv. bestyrerinne av Eugenia stiftelse.

1017.99

Samtalen 8. april 1940 mellom utenriksministrene Koht og Günther.

Av overlæge Johan Scharffenberg

Den tidligere svenske utenriksminister Günther uttalte til «Dagens Nyheter» (9. april 1946) bl. a.:

«Den 8. april stod det, vill jag säga, ganska klart för oss i Stockholm att allt samlade sig kring ett blixtangrepp mot Danmark och Norge».

I slutten av intervjuet:

«Vidare tyckte vi oss ha fått allt større visshet om att aggressionen gälde Danmark och Norge, och inte oss. Och slutligen var uppfattningen här — liksom i Danmark — att man icke i onöden skulle provocera ett tyskt angrepp, icke genom sammandragningar av trupper vid sydkusten skapa en bild av att bakom denna skärm kunde allierade styrkor samlas, såvida de allierade vunne den kapplöpning om Norge som faktisk pågick mellan de krigførande».

Han sa også: «Vi hade alla den uppfatningen att samma stämning härskade i Köpenhamn och Oslo, först efteråt ble det klart att där den stora ovetenheten varit rådande».

Ifølge dokument nr. 5 (1945) s. 5, telefonerte utenriksminister Günther 8. april 1940 i tiden mellom kl. 10—11,30 til utenriksminister Koht som da var i utenrikskomiteen i Stortinget. Koht forlot møtet en stund og talte med sin svenske kollega. Baketter gav Koht utenrikskomiteen et kort referat av samtalen (dok. 5, s. 7), men meddelte eksellensen Günther ikke sin formodning om et forestående tysk angrep?

S. u.

Oslo, 13. april 1946.

Johan Scharffenberg.

---

samle de mest forvorpne av Hitlerjugend og lære dem opp i våpenbruk og i sabotasje. De skulle også overfalle enslige soldater når anledningen bød seg, og i det hele tatt legge an på å fremme misforståelser mellom de allierte. Imidlertid ser det ikke ut til at man var kommet lenger enn til den første post på programmet da organisasjonen ble oppdaget. At den er meget omfattende, framgår dog av det faktum at man har funnet spor av den også i den russiske sone.

En nederlandsk radiokronikør har nylig rettet en alvorlig advarsel til de allierte i denne anledning, og henledet deres oppmerksomhet på de tyske universiteter som tydeligvis er sentrer for varulvbevegelsen. Det gale er at universitetene ennå ikke er blitt inkludert i denazifiseringsprosessen. Og imens er studentene i full gang med å gjenopplive den gamle myten fra 1918 om «dolkestøtet i ryggen». Det sirkulerer opprop med «Heil Hitler»

---

varsel mot denne «vår tids mest tragiske misforståelse».

I bokens første del utvikles forfatterens syn på det åndelige grunnlag for vår tids krise. Uten å kunne komme nærmere inn på dette, vil jeg nevne at en hovedkilde til feiltenkningen i vår tid finner Røpke i en slags intellektuell hybris (overmot), som for å tale med Goethe «søker det ubetingede i denne gjennomgående betingede verden». Denne hybris gir en egen art av blindhet overfor livet, historien og samfunnet. Derav kommer «forkjærligheten for teoretiske konstruksjoner, for forenkli[illegible]

fatteren med rette i den positivistiske naturvitenskaps overveldende innflytelse i vår tids vitenskap og kultur. «Den positivistisk-teknisk-materielle dyrkelse av laboratoriet har tatt overhånd over og forkvaklet den humane vitenskap, som beskjeftiger seg med menneskets sjel», bemerker han. «Den dyrkelse av dissikering, som følgte naturvitenskapen, har også medvirket til [illegible] inhumanisme, en [illegible] det diskontinuerlige, [illegible] konvulsiviske; eks[illegible] for revolu[illegible] dynamisme (en [illegible]

av endeløst fremadskridende, sammendyngende, målende analyserende og dokumenterende, men enhver syntese engstelig unnvikende vitenskap». Også den eksakte vitenskap skal ha meninger om de ytterste sannheter, ikke bare holde seg til det målbare, mener Røpke. Spørsmålet er om «det er forenlig med vitenskapens autoritet og verdighet å påberope seg den, hvor det ikke bare er spørsmål om å konstatere «fakta», men om å billige eller forkaste, kort sagt om såkalte verdivurderinger, i motsetning [illegible]